

man lægger Tallene sammen, faar Lærerne ved Statens Seminarier akkurat det samme i Løn som Lærerne ved de lærde Skoler. Der er kun den Forskel, at der ikke er nogen Deling; ønsker man en saadan, har jeg for mit Vedkommende ikke noget imod det, for saa bliver der slet ingen Forskel.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Søgaard: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen), at jeg har ikke anstillet nogen Sammenligning mellem Gymnasielærerne og Seminarielærerne. Der ligger ikke Spor af Misundelse i mine Udtalelser. Jeg har talt ud fra den Betragtning, at vi stod overfor en Reform af vort Skolevæsen, og under disse Omstændigheder var det ønskeligt, at vi fik saa gode Forhold ved vore Seminarier som muligt. Det anser jeg for en Sag af den allerstørste Betydning.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kofoed: Jeg kan ganske slutte mig til de Bemærkninger, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen), og jeg kan yderligere oplyse, at naar man anstiller den Beregning, at en Statsseminarielærer kommer ind i Eftaten 30 Aar gammel og medfører, skal vi sige, 3 Aars Anciennet, er konstitueret 1 Aar og derefter gaar Statsseminarielærernes forskellige Lønningsklasser igennem, vil han i dette Tidrum have oppebaaret i Statens Tjeneste — jeg tænker mig, at han gaar af i den Alder, hvor han kan gaa af med fuld Pension, nemlig 65 Aars Alderen — 198.120 Kr. Det er 180 Kr. mere, end en Lærer ved en Statsskole opnaar, naar han gaar ind i samme Alder, ligeledes medfører 3 Aars Anciennet, ligeledes er konstitueret 1 Aar og derefter er saa heldig ved et Kvalitetsvalg at avancere endda paa et tidligt Tidspunkt, før han har gennemløbet Adjunktclassens Alderstrin, altsaa at avancere paa et meget gunstigt Tidspunkt til Overlærer eller Lektorklassen — hvad man nu vil kalde det — og gaar af ligesom Statsseminarielæreren. Gør han alt dette, er han endda saaledes stillet, at han i Løbet af de 35 Aar, hvori han har tjent Staten, har opnaaet 180 Kr. mindre i Lønindtægt

end Statsseminarielæreren. Jeg ser her aldeles bort fra, at en hel Del af disse Folk aldrig avancerer.

Jeg nævner blot dette, fordi det viser, at Lønningskommissionen ikke har gjort Statsseminarielærerne Uret, og det ærede Medlem fra Fredericia, som i Dag talte om denne Sag rent lejlighedsvis, og det ærede Medlem fra Aarhus (Stilling), som tidligere har omtalt Spørgsmaalet, bygger deres Angreb paa en komplet Misforstaaelse af disse Forhold; de har ikke undersøgt, hvorledes de paagældende er stillede. Det vil jeg gerne fremhæve, idet jeg i øvrigt, som sagt, ganske kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen) før oplyste.

Gerud Jensen: Ved at gennemse det fremsatte Lovforslag, der er udarbejdet paa Grundlag af Lønningskommissionens Betænkning, maa man erkende, at Lønningskommissionen har udført et stort Arbejde ved at udarbejde et Lønningsregulativ som det foreliggende. Det er mange Milioner, det drejer sig om, og dersom vi for 5 Aar siden var kommet med et saadant Lovforslag, vilde det have vakt meget stor Opsigt her i Rigsdagen. Nu er vi imidlertid blevet fortrolige med de store Summer baade for Staternes, Kommunerne og de privates Budgetter, saa det gør jo ikke saa stort Indtryk længere. Dyrtiden har bevirket, at Pengenes Værdi er faldet saa meget, at der skal langt flere Penge til paa alle Omraader, og jeg erkender, at de fastlønnede Embedsmænd og Funktionærer og alle andre med fast Lønning har været daarligt stillede. Vi har jo ved Dyrtidstillæg til Lønnen og ved Dyrtidsforanstaltninger søgt at raade Bod derpaa, men hvorvidt det har været tilstrækkeligt, tør jeg ikke udtale mig om.

Da vi behandlede Dyrtidstillægene, hørte man imidlertid fra alle Sider her i Rigsdagen, at i disse unormale Tider kunde man ikke fastsætte Lønninger, man maatte gaa til midlertidige Løntillæg. Desuagtet staar vi i Begreb med at vedtage Lønningslove, og disse maa rimeligvis staa i Forhold til det Prisniveau, hvorpaa vi for Tiden befinder os. Jeg vil, at Statens Tjenestemænd skal have en Løn, der svarer til Tiden, og jeg vil gerne gaa med til en rigelig Løn, vi er slet ikke tjente med, at disse vore Tjenestemænd er økonomisk afhængige. Men jeg synes, at en større Del, end Tilfældet er, af de foreslaaede Lønninger burde have været efter den saakaldte glidende Lønskala. Det er